

Protilátky proti vybraným infekcím prasat v sérech divočáků z pohledu možných epizootologických souvislostí

Doc. MVDr. Petr Lány, Ph.D.¹, prof. MVDr. Dagmar Zendulková, CSc.¹, MVDr. Keyra Tesa, Ph.D.¹

¹Veterinární a farmakologická univerzita Brno, Fakulta veterinárního lékařství

K vyšetření 104 sér divokých prasat, odlovených v roce 2018 ve 12 moravských okresech, na přítomnost protilátek byly použity metody indirect ELISA proti virům respiračního a reprodukčního syndromu prasat (PRRS) a parvoviróze prasat PPV); metodou blocking ELISA proti virům transmisivní gastroenteritidy prasat (TGE) a respiračnímu koronaviru prasat (PRC); a metodou hemaglutinačně inhibičním testem s viry influenza prasat (SI) subtypů H1N1. Výsledné nálezy protilátek v rozmezí dle sledovaných okresů 0 % až 43%, průměrně 6,7%; 0 % - 100 %, průměrně 78,8%; 0 %; 0%; a 0 % až 20 %, průměrně 2,9 % korelují s nálezy v evropských zemích. Nepodařily se prokázat souvislosti mezi koncentracemi chovů prasat a výskytem protilátek proti jednotlivým nálezům. Možnost přenosu PRRSV z divokých prasat na domácí je pro častější výskyt PRRS u domácích prasat nepravděpodobný. Vzhledem k velmi vysokému rozšíření PPV v chovech našich prasat představuje nebezpečí přenosu PPV od divokých prasat malé riziko. Možnost přenosu TGEV nebo PRCV na domácí prasata je nepravděpodobná. Přenos influenzy prasat do chovů domácích prasat je pro velký rozdíl v jejich výskytu nepravděpodobný. Pro detekci možných kontaktů domácích prasat a divokých prasat z důvodů nedostatečné biosekurity navrhujeme sledování výskytu protilátek v sérech divokých prasat proti virům PRRS, SI a PRC.